

چکیده

این تحقیق با عنوان میزان تأثیر قانون مبارزه با مواد مخدر در جلوگیری از وقوع جرم در تلاش است تا به سؤالاتی پیرامون تأثیر اجرای قانون مبارزه با مواد مخدر در میزان ارتکاب جرائم مربوط به مواد مخدر پاسخ دهد و به عبارتی بررسی نماید که آیا عمل به قانون مزبور تأثیری در جلوگیری از ارتکاب جرائم مربوط به مواد مخدر داشته است یا خیر؟ و به عبارتی آیا قانون موصوف اثر بازدارندگی لازم را دارد یا خیر؟ و اگر پاسخ منفی است به بررسی علت ناکارآمدی قانون موصوف پردازد و پیشنهاد لازم را ارائه نماید.

البته نگارنده این فرضیه را مطرح می نماید که قانون مربوط به مبارزه با مواد مخدر فاقد خصیصه پیشگیرانه می باشد و در جلوگیری از وقوع جرائم مزبور موفق نبوده است!

در این تحقیق نگارنده که به زندانیان مربوط به مواد مخدر و همچنین سوابق آنان و پرونده های متشکله دسترسی دارد، سعی کرده است تا با روش توصیفی، تحلیلی و میدانی در چهار فصل به تشریح مطالب در طرح پرداخته و با مصاحبه کتبی با محکومان جرائم مربوط به مواد مخدر - ترجیحاً با محکومانی که سابقه محکومیت مشابه داشته و مبادرت به تکرار جرم نموده اند - و تجزیه و تحلیل دیدگاه های آنان و همچنین مصاحبه شفاهی با مجریان قانون مزبور (قضات دادگاه های انقلاب) که به جرائم مربوط به مواد مخدر رسیدگی می نمایند پرداخته و در نتیجه پاسخ سؤال مطروحه که آیا اصولاً قانون مبارزه با مواد مخدر که هم اکنون در حال اجرا می باشد قابلیت بازدارندگی دارد یا خیر؟ نظر خویش را اعلام دارد و چنانچه پیشنهادی در راستای عملکرد بهتر قانون اعم از تغییر یا اصلاح قانون به نظر می رسد ارائه نماید. ضمناً کشور چین که در امر مبارزه با مواد مخدر موفقیت چشم گیری داشته به عنوان تجربه ای موفق مورد بررسی قرار می گیرد.

واژگان کلیدی: مواد مخدر - مجازات - بازدارندگی - قانون - عفو